

متن پرسش

با عرض سلام و احترام استاد عزیز چند سوال است به شرح ذیل خدمتتان عرض می‌کنم: - در بحث هدف از خلقت فرمودید چون خداوند محب زیبایی است و می‌خواهد زیبایی خود را ببیند انسان را خلق می‌کند تا خود را در آینه انسان ببیند (و یا ب جهت صفت خالقیت و ...) که سوالان ذیل پیش می‌آید: ۱- آیا برای این موضوع کفایت نمی‌کرد فقط مثلا پیامبر (ص) یا حضرت مهدی (ع) را خلق می‌کرد (البته در یکی از جوابهایتان خواندم چقدر انسان باید خلق شود تا حضرت ظهور کند) دلیلش چیست چرا باید این همه انسان خلق شود تا حضرت ظهور کند مگر نمی‌شود از همان اول ظهور کند. ۲- چرا خداوند از همان ابتدا حضرت مهدی (ع) و ما انسان‌ها را به صورت بالفعل نیافرید اگر جوابتان این باشد که آنوقت کمال انسان معنا نداشت مگر غیر از این است که خداوند ما را به جهت همان موضوعی که در بالا عرض کردم آفریده است تا خود را ببیند حالا کمال معنا نداشته باشد عیبی بر موضوع وارد نمی‌شود. ۳- آیا هدف از خلقت نفع رساندن به افریده یا انسان است اگر اینطور است جهنم چه معنا دارد یعنی انهایی که سرانجامشان جهنم است نباید خلق شوند چون نفعی در آن برای آنها نیست البته منظورم انهایی است که تا ابد در جهنم می‌مانند است. با تشکر فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱ و ۲- برای ظهور صفات پیامبر خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» و سایر اولیاء الهی، باید تمام عالم خلق می‌شد تا از یک طرف عظمت و شجاعت و صبر رسول خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» در مقابل امثال ابوسفیان نمایان می‌گشت و از طرف دیگر نور رسول خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» در حرکات و سکنات ائمه «علیهم‌السلام» ظهور می‌کرد و خداوند در آینه‌ی انسان کامل وقتی به ظهور آید اسماء حسنا را به تماشا می‌نشیند و این تا آخر خلقت و اوج حکومت حضرت مهدی «عجل‌الله‌تعالی‌فرجه» ادامه دارد ۳- «جهنم» ظهور گرفتن فیضی است که انسان‌های گناهکار شایستگی داشتن آن را از خود نشان ندادند (آن جواب بر اساس اطلاعاتی بود که سؤال‌کننده داشت و لذا عذر می‌خواهم که به اجمال جواب دادم). موفق باشید